

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.427 van 12 maart 2012
in de zaak A. 164.437/IX-4970**

In zake: David MARTENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carlos De Wolf
kantoor houdend te 9680 Maarkedal
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Middenstand
2. de FEDERALE RAAD VAN BEROEP VAN DE LANDMETERS-EXPERTEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean-François De Bock
kantoor houdend te 1050 Brussel
Waterloosesteenweg 612
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 juli 2005, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Raad van Beroep van de landmeters-experten van 26 april 2005 houdende afwijzing van het beroep van David Martens ingesteld tegen de beslissing van de Federale Raad van landmeters-experten van 3 februari 2005 waarbij hem de inschrijving op het tableau van landmeters-experten wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 160.276 van 19 juni 2006 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker en de verwerende partijen hebben elk een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 februari 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carlos De Wolf, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Valérie De Schepper, die loco advocaat Jean-François De Bock verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Wettelijk en reglementair kader en feitelijke gegevens

3.1. De verzoeker behaalt op 19 september 1992 aan de Industriële Hogeschool van het Gemeenschapsonderwijs BME te Gent het diploma van gegradueerde in de topografie. Het gaat blijkens dat diploma om een opleiding “technisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan” die twee studiejaren omvat.

Op 30 juni 1996 behaalt de verzoeker aan het Instituut voor Volwassenenvorming van het Gemeenschapsonderwijs, in het kader van het hoger kunstonderwijs voor socio-culturele promotie, afdeling stedenbouw - optie Mezo, het diploma van die afdeling met de titel “Stedenbouwkundige”.

Op 23 februari 2000 behaalt hij aan het Vormingsinstituut voor KMO West-Vlaanderen VZW, het diploma van ondernemersopleiding, afgegeven voor het beroep van vastgoedexpert.

Daarnaast volgt hij ook nog een aantal vervolmakingscursussen voor gerechtelijke experts, inzake stedenbouw, zonevreemde woningen en bedrijven en gerechtsexpertise.

Op 8 februari 2001 wordt hij opgenomen in het register van ruimtelijke planners voor het Vlaamse Gewest. Deze inschrijving heeft volgens het voorgelegde attest een einde genomen op 7 februari 2004.

3.2. Vanaf 12 oktober 1992 is de verzoeker tewerkgesteld bij de NV ABETEC en verricht hij aldaar werkzaamheden inzake afpalingen en opmetingen en “het opstellen van notariële verkoopsakten”.

3.3. Op 23 juni 1998 legt hij de bij artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 betreffende de opheffing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van

landmeter (hierna: wet van 6 augustus 1993), voorgeschreven eed af voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent.

Uit de stukken blijkt dat hij daarover briefwisseling heeft gevoerd en vervolgens met een brief van 5 juni 1998 door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg uitgenodigd is geweest.

Uit deze briefwisseling blijkt dat twijfel is gerezen omtrent het feit of zijn diploma's voldeden.

3.4. De verzoeker stelt sedert 23 juni 1998 eerst in bijberoep en sedert januari 2001 in hoofdberoep zelfstandige te zijn. Hij richt op 6 juli 2001 de BVBA De Groote & Martens op. Die vennootschap heeft als maatschappelijk doel onder meer het optreden als schatter, als landmeter-expert, als stedenbouwkundige en als expert in onroerende goederen.

Sedert 10 juni 2005 werkt de verzoeker als “expertisebureau Martens”.

3.5. Krachtens artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 mocht niemand het beroep van landmeter als zelfstandige uitoefenen tenzij hij voldeed aan de voorwaarden vastgesteld overeenkomstig de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen (hierna: kaderwet van 1 maart 1976) en hij daarenboven voor de rechtbank van eerste aanleg van zijn woonplaats de in datzelfde artikel voorgeschreven eed had afgelegd. Artikel 3 van de wet van 6 augustus 1993 bepaalde voorts dat degenen die tijdens de twee jaren die volgen op het jaar van de inwerkingtreding van het koninklijk besluit tot regeling van het beroep van landmeter-expert onroerende goederen, genomen ter uitvoering van de kaderwet van 1 maart 1976, het gereguleerd beroep hebben uitgeoefend in ondergeschikt verband of onder statuut, onder de voorwaarden en sedert de datum bepaald door de Koning, indien zij het beroep als zelfstandige wensen uit te

oefenen, zich als beroepsbeoefenaar kunnen laten inschrijven op de lijst van het Beroepsinstituut opgericht ter uitvoering van diezelfde wet en de in artikel 2 bedoelde eed afleggen.

Het koninklijk besluit van 18 januari 1995 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van gezworen landmeter-expert (hierna: koninklijk besluit van 18 januari 1995) richtte aldus een Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten (BIL) op (artikel 1) en bepaalde in artikel 2 dat niemand als zelfstandige, in hoofd- of bijberoep, het beroep van gezworen landmeter-expert mag uitoefenen of de beroepstitel voeren van “gezworen landmeter-expert BIL” of van “gezworen stagiair landmeter-expert” tenzij hij is ingeschreven op het tableau van de beoefenaars van het beroep of op de lijst van de stagiairs die door het BIL worden bijgehouden, of, indien hij in het buitenland is gevestigd, geen machtiging heeft verkregen om het beroep occasioneel uit te oefenen. Bovendien moest hij de in artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 bedoelde eed hebben afgelegd. De beoefenaars van het gereguleerde beroep van gezworen landmeter-expert dienden te voldoen aan de in artikel 4 bepaalde voorwaarden, waaronder houder zijn van één van de aldaar vermelde diploma's. Het diploma van gegradueerde in de topografie werd niet vermeld.

Het koninklijk besluit van 18 januari 1995, dat in werking trad op 7 maart 1995, bevatte de volgende overgangsbepalingen:

“Artikel 6. De personen die, op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, sedert ten minste drie maanden de in artikel 3 bedoelde beroepswerkzaamheden uitoefenen voor eigen rekening of, als gevolmachtigden of organen, voor rekening van een rechtspersoon, worden op eigen verzoek ingeschreven op de lijst bedoeld in artikel 17, § 1, van de kaderwet van 1 maart 1976, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 juni 1987 houdende organisatie van de overgangsregeling, bedoeld in artikel 17 van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen.

In afwijking van artikel 2 van het voornoemde besluit van 24 juni 1987:
1° zal evenwel ook een bewijs van inschrijving in het handelsregister onder de rubriek ‘landmetersbureau’ kunnen gelden, hetzij als een van de twee

stukken aan de hand waarvan de uitoefening van het beroep voor eigen rekening kan worden bewezen, hetzij, voor zover tevens wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2, § 2, 1°, van het besluit van 24 juni 1987, als stuk aan de hand waarvan de uitoefening van het beroep voor rekening van een rechtspersoon kan worden bewezen.

2° zal het stuk bedoeld in artikel 2, § 1, 4°, van het besluit van 24 juni 1987 in voorkomend geval kunnen vervangen worden door een attest afgeleverd door het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, dat bevestigt dat ingevolge een internationale overeenkomst de sociale wetgeving van een ander land dan België op de aanvrager van toepassing is. Alvorens dit attest wordt afgeleverd, dient de aanvrager het bewijs te leveren dat hij zich daadwerkelijk heeft onderworpen aan de verplichtingen inzake sociale zekerheid in het voormelde andere land. Uit dit bewijs moet tevens de kwalificatie (zelfstandige of loontrekkende) blijken die door het andere land aan de beroepsbezigheid, uitgeoefend op zijn grondgebied, wordt gegeven.

Artikel 7. De personen die binnen de twee jaar die volgen op het jaar van de inwerkingtreding van dit besluit, de gereguleerde werkzaamheid hebben uitgeoefend in een band van ondergeschiktheid of onder statuut gedurende ten minste één jaar, kunnen, indien zij het beroep in de hoedanigheid van zelfstandige wensen uit te oefenen, hun inschrijving bekomen op het tableau van de beoefenaars van het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten zonder de stage te moeten vervullen, op voorwaarde dat zij:

- 1° houder zijn van een van de diploma's opgesomd in artikel 4, § 1, 1°, van dit besluit;
- 2° bewijzen dat zij de gereguleerde activiteit tijdens de beschouwde periode hebben uitgeoefend aan de hand van de volgende twee documenten:
 - a) een arbeidsovereenkomst of een getuigschrift van een werkgever met aanduiding van de dienstperiode en de welomschreven aard van de uitgeoefende functie;
 - b) een getuigschrift van de controleur van de Directe Belastingen met betrekking tot de aangiften voor de inkomstenbelastingen die door de betrokkene werden gedaan tijdens de vereiste periode van werkzaamheid of een getuigschrift van de Rijksdienst voor sociale zekerheid waaruit blijkt dat voor de door de betrokkene tijdens deze periode geleverde dienstprestaties bijdragen werden gestort".

De in artikel 17, § 1, van de kaderwet van 1 maart 1976 bedoelde lijst, waarvan sprake in het voormelde artikel 6, is de lijst opgemaakt door de burgemeester van de gemeente waar de in aanmerking komende beroepsbeoefenaars hun hoofdvestiging hebben. Deze gemeentelijke lijsten worden overgemaakt aan de door de Koning op te richten Raden van erkenning. Luidens artikel 17, § 5, van de kaderwet van 1 maart 1976 stellen deze raden de lijsten van beroepsbeoefenaars op en geven zij deze lijsten door aan de bevoegde

minister. De personen die op deze lijsten voorkomen, nemen deel aan de oprichting van het beroepsinstituut en worden op het tableau van de beroepsbeoefenaars ingeschreven zonder het bewijs te moeten leveren van hun beroepskennis en van hun stageperiode.

Bij de samenstelling van het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten zijn echter een aantal juridische en feitelijke problemen gerezen die ertoe hebben geleid dat dit instituut nooit effectief heeft gefunctioneerd.

3.6. De wet van 6 augustus 1993 en het koninklijk besluit van 18 januari 1995 werden opgeheven bij artikel 13, § 2, van de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert (hierna: wet van 11 mei 2003). Deze wet trad in werking op 1 oktober 2004. Zij bevat een algemene regeling van het beroep van landmeter-expert buiten het kader van de kaderwet van 1 maart 1976 en zonder de oprichting van een beroepsinstituut.

Krachtens artikel 2 van de wet van 11 mei 2003 mag niemand het beroep van landmeter-expert uitoefenen of de beroepstitel voeren van landmeter-expert, of enige andere titel die de indruk zou geven dat hij het beroep van landmeter-expert uitoefent, indien hij niet houder is van één van de in artikel 2, 1°, nader omschreven titels, en indien hij niet de eed heeft afgelegd waarvan sprake in artikel 7 van diezelfde wet. Het diploma van gegradueerde in de topografie is in artikel 2, 1°, niet vermeld.

Artikel 4, § 1, van de wet bepaalt voorts dat niemand het beroep van landmeter-expert mag uitoefenen in de hoedanigheid van zelfstandige in hoofd- of bijberoep als hij niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 2 en bovendien niet is ingeschreven op het in artikel 3 van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van federale raden van landmeters-experten bedoelde tableau. Artikel 4, § 2, zoals het van toepassing was ten tijde van de bestreden beslissing, bepaalt dat de in paragraaf 1 vermelde personen een voor echt verklaard afschrift van hun titel

met een aangetekende brief naar de Federale Raad van landmeters-experten zenden.

Artikel 7 regelt de eedaflegging. De landmeters-experten die zijn ingeschreven op het tableau leggen de eed af op voorlegging van een attest waaruit blijkt dat zij zijn ingeschreven. Personen die de eed hebben afgelegd bedoeld in artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 worden geacht de in dit artikel 7 vermelde eed te hebben afgelegd.

Artikel 9 betreft overgangsbepalingen. Paragraaf 1 bepaalt dat, onverminderd de toepassing van artikel 2, 1°, de personen die met toepassing van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 werden ingeschreven op de lijst van beoefenaars bedoeld in artikel 17, § 5, van de kaderwet van 1 maart 1976, de voorlegging van een kopie van hun titel tot staving van hun verzoek om inschrijving op het tableau van de beoefenaars van het beroep, vervangen door het bewijs van hun inschrijving op de voornoemde lijst. Krachtens paragraaf 2 zijn de personen die op de datum waarop de wet van 11 mei 2003 in werking treedt, dus op 1 oktober 2004, het beroep van zelfstandig landmeter-expert uitoefenen en die houder zijn van één van de in artikel 2, 1°, bedoelde titels of ingeschreven zijn op de lijst van de beoefenaars waarvan sprake in paragraaf 1, gemachtigd om bij wijze van overgang, verder hun beroep uit te oefenen of er de titel van te voeren tot de beslissing van de Federale Raad of de Federale Raad van Beroep van landmeters-experten gevallen is. Om voor deze overgangsmaatregel in aanmerking te komen, dienen zij hun aanvraag tot inschrijving te doen binnen zestig dagen na de inwerkingtreding van de wet.

3.7. De wet van 11 mei 2003 tot oprichting van federale raden van landmeters-experten richt een Federale Raad van landmeters-experten op, onderverdeeld in een Nederlandstalige en een Franstalige Kamer. Deze Federale Raad houdt het tableau bij van de beoefenaars van het beroep die voldoen aan de voorwaarden van artikel 2, 1°, van de eerder genoemde wet van 11 mei 2003. De Kamers hebben tot taak uitspraak te doen over de aanvragen tot inschrijving,

ervoor te zorgen dat de bepalingen van deze wet worden nageleefd en elke inbreuk aan te geven bij de gerechtelijke overheid, en te waken over de toepassing van de voorschriften van de plichtenleer en uitspraak te doen in tuchtzaken.

Er wordt tevens een Federale Raad van Beroep van de landmeters-experten opgericht, onderverdeeld in een Nederlandstalige en een Franstalige Kamer. Deze Kamers doen uitspraak over de beroepen ingesteld tegen de beslissingen van de Kamers van de Federale Raad van hun voertaal, of tegen het uitblijven ervan. Hun beslissingen kunnen voor het Hof van Cassatie worden gebracht wegens schending van de wet of wegens schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen.

Artikel 5, negende lid, van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van federale raden van landmeters-experten bepaalt:

“Om beroep aan te tekenen tegen een inschrijving op het tableau van de titularissen, kunnen de beslissingen die in beroep werden genomen, in hoger beroep bij de Raad van State worden aangevochten”.

3.8. Bij arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 verwerpt het Arbitragehof (thans: het Grondwettelijk Hof) de beroepen tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert en van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van federale raden van landmeters-experten, onder voorbehoud van de volgende interpretatie van artikel 2, 1°, d, van de eerstgenoemde wet:

“B.3.12.2. De bestreden bepaling moet [...] noodzakelijkerwijze zo worden geïnterpreteerd dat het slagen voor de geïntegreerde proef enkel wordt vereist voor de gegradueerde ‘landmeter-expert vastgoed’ in de Franse Gemeenschap -voor wie het slagen voor die proef een voorwaarde is voor het behalen van dat diploma- en niet voor de gegradueerde ‘bouwkunde en vastgoed, optie opmeten’ in de Vlaamse Gemeenschap, voor wie een dergelijke proef niet wordt vereist voor het behalen van dat diploma”.

Met betrekking tot de overgangsbepalingen van artikel 9 van de eerstgenoemde wet overweegt het Hof onder meer:

“B.5.6. Overeenkomstig artikel 2 van de bestreden wet is het voeren van de titel en het uitoefenen van het beroep van landmeter-expert voorbehouden aan de houders van een diploma, die een eed moeten afleggen. Alle titels die toegang gaven tot het beroep en opgenomen waren in het koninklijk besluit van 18 januari 1995 worden overgenomen in de nieuwe wet. Op grond van de overgangsregeling vervat in artikel 9 van de bestreden wet behouden ook alle personen die niet beschikken over de bedoelde diploma's maar die de overgangsregeling hebben genoten waarin het koninklijk besluit van 18 januari 1995 voorziet, dat voordeel. Alle personen die onder de toepassing van voormeld koninklijk besluit toegang hadden tot het beroep, behouden derhalve hun verworven rechten”.

3.9. Met een brief van 23 november 2004 aan de Federale Raad van landmeters-experten vraagt de verzoeker zijn inschrijving op de lijst van landmeters-experten.

3.10. Met een brief van 2 maart 2005 deelt de Federale Raad van landmeters-experten aan de verzoeker mee dat zijn aanvraag op 3 februari 2005 werd afgewezen, enerzijds omdat het voorgelegde diploma niet is vermeld in artikel 2 van de wet van 11 mei 2003, anderzijds omdat de overgangsbepalingen van artikel 9 van die wet op zijn dossier niet toepasbaar zijn.

3.11. Op 30 maart 2005 stelt de verzoeker tegen deze beslissing beroep in bij de Federale Raad van Beroep van de landmeters-experten.

3.12. Op 26 april 2005 beslist de Federale Raad van Beroep van de landmeters-experten dat het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond is en bevestigt hij de weigeringsbeslissing van de Federale Raad van landmeters-experten.

Deze beslissing steunt op de volgende “beoordeling” van verzoekers beroep:

“[...]”

4) De Federale Raad van Beroep is de mening toegedaan dat het voorgelegde diploma van gegradueerde in topografie niet aan de wettelijke vereisten voldoet. De finaliteit van het uitgereikte diploma is niet om landmeter te worden, maar wel topograaf hetgeen per definitie op inhoudelijke verschillen stuit. Dit diploma voldeed toen al niet aan het KB van 18 januari 1995, die een limitatieve lijst opgeeft van de door de wet erkende diploma's. Moest de Koning in 1995 de mening zijn toegedaan dat dit soort diploma ook aan de wettelijke vereisten voldeed, dan lijdt het geen twijfel dat het in de lijst van artikel 4, § 1, 1°, van het KB van 18 januari 1995 zou opgenomen zijn geweest.

Het KB van 18 januari 1995 liet weliswaar de mogelijkheid open om andere diploma's te erkennen, op voorwaarde dat ze van een vergelijkbaar niveau zijn en door de Koning erkend, na advies van het Beroepsinstituut van Gezwoeren Landmeters-experten. Men moet echter vaststellen dat dit in de daarop volgende jaren niet gebeurde, meer nog, dat het betrokken diploma evenmin opgenomen werd in de lijst van artikel 2, 1°, van de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert.

De wil van de wetgever is terzake derhalve duidelijk.

In onderhavig geval is het evenmin mogelijk om aan de [...] opgesomde aanvullende diploma's en getuigschriften een meerwaarde te verlenen door deze toe te voegen aan het diploma van gegradueerde in topografie omdat de vigerende wettelijke beschikkingen dit, hic et nunc, niet toelaten.

Overigens valt het ook op dat appellant geen gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheden om zich in 1995 in te schrijven ofwel voor het afleggen van een aanvullende proef die verschillende keren werd georganiseerd ofwel op de gemeentelijke lijsten.

5) Appellant werd op 23 juni 1998 tot de eedafliegging toegelaten door de Rechtbank van eerste aanleg te Gent. De Federale Raad van Beroep kan enkel vaststellen dat deze instantie niet bevoegd is om de beroepskwalificatie van een kandidaat te beoordelen daar waar de wettelijke voorwaarden toen omschreven werden in het KB van 18 januari 1995. Mogelijke afwijkingen in de opsomming van de diploma's vermeld bij artikel 4, § 1, 1°, van dit KB dienden door de Koning beslist te worden na advies van het Beroepsinstituut van Gezwoeren Landmeters-experten. Het feit dat dit Beroepsinstituut hierover niet kon gevat worden, verleende noch aan het Parket noch aan de Rechtbank van eerste aanleg enige bijkomende bevoegdheid.

6) Het arrest van het Arbitragehof d.d. 26 januari 2005 heeft geen enkele bepaling van de wet van 11 mei 2003 teniet gedaan en integendeel alle bezwaren tegen deze wet verworpen.

In verband met het feit dat de geïntegreerde proef enkel ingericht werd in de Franse Gemeenschap, schrijft het Hof inderdaad:

b.3.12.2. de bestreden bepaling moet dan ook noodzakelijkerwijze zo worden geïnterpreteerd dat het slagen voor de geïntegreerde proef enkel wordt vereist voor de gegradueerde ‘landmeter-expert vastgoed’ in de Franse Gemeenschap -voor wie het slagen voor die proef een voorwaarde is voor het behalen van het diploma- en niet voor de gegradueerde ‘bouwkunde en vastgoed, optie opmeten’ in de Vlaamse Gemeenschap voor wie een dergelijke proef niet wordt vereist voor het behalen van dat diploma.

7) De wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert heeft geen terugwerkende kracht en machtigt de Federale Raad van Beroep enkel om, naar de toekomst toe, te beslissen over de inschrijving van kandidaten landmeters-experten op het tableau. Daarom komt het de Federale Raad van Beroep niet toe om zich uit te spreken over de geldigheidswaarde van de werkzaamheden en/of de beroepservaring van appellant in een voorafgaande periode.

8) Ten slotte verzoekt appellant om de verdere beoordeling van de zaak ten gronde onbepaald uit te stellen totdat de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO een advies heeft geformuleerd over de waardebepaling van de voorgelegde stukken t.o.v. artikel 2, 1°, e of g, van de wet van 11 mei 2003.

De Federale Raad van Beroep die, in toepassing van artikel 21 van voormeld KB van 22 maart 2004, de beslissing binnen de zestig dagen nadat het beroep werd ingediend met een aangetekende brief moet ter kennis brengen aan de aanvragers, kan niet als initiatiefnemer optreden om de Hoge Raad van de Zelfstandigen en KMO uit te nodigen tot adviesverstrekking die trouwens in het beste geval wel, doch niet automatisch zou kunnen leiden tot erkenning door de Koning.

Volgens artikel 26 van de gecoördineerde wetten van 28 mei 1979 fungeert de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO als adviesorgaan van de federale regering en is het niet zijn taak om rechtstreeks tussenbeide te komen in privé-dossiers. Derhalve kan de Federale Raad van Beroep zich niet in de plaats stellen van de federale minister die de Middenstand onder zijn bevoegdheid heeft”.

Dit is de bestreden beslissing.

Ze wordt met een aangetekende brief van 27 mei 2005 aan de verzoeker ter kennis gebracht.

IV. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker voert in een enig middel de schending aan van “artikel 4 juncto 21 van het Koninklijk Besluit van 22 maart 2004 tot vaststelling van de procedure en de termijnen voor Kamers van de Federale Raden en van de Federale Raden van Beroep van landmeters-experten [...] van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen [...] en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel”.

Hij bekritiseert in essentie elk van de motieven van de bestreden beslissing.

5. Het eerste motief van de bestreden beslissing, luidens hetwelk hij niet over het wettelijk vereiste diploma beschikt, betreft volgens de verzoeker een “cirkelredenering” die ertoe leidt dat de overgangsregeling van artikel 9, § 2, van de wet van 11 mei 2003 haar nut verliest. Hij betoogt dat precies het niet beschikken over het vereiste diploma impliceert dat hij onder de overgangsregeling valt. Indien hij over het vereiste diploma had beschikt, dan viel hij onder de toepassing van artikel 9, § 1, van de wet van 11 mei 2003 en zou hij automatisch de inschrijving op de lijst van beoefenaars, bedoeld in artikel 17, § 5, van de kaderwet van 1 maart 1976 hebben verkregen.

Voorts wijst de verzoeker erop dat het Arbitragehof (thans: het Grondwettelijk Hof) in zijn arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 stelt dat het diploma van gegradueerde bouwkunde en vastgoed, optie opmeten, vermeld in artikel 2, 1°, d, van de wet van 11 mei 2003, op zich volstaat om ingeschreven te worden op het tableau zonder dat in de Vlaamse Gemeenschap het slagen voor de geïntegreerde proef kan worden vereist, aangezien dit slagen aldaar geen

voorwaarde is voor het behalen van het genoemde diploma. Door de opname van het diploma van gegradueerde bouwkunde en vastgoed, optie opmeten, in de lijst van diploma's die toegang geven tot het beroep, wordt volgens de verzoeker expliciet erkend dat personen die een dergelijke opleiding hebben genoten, de nodige bekwaamheid en vaardigheid garanderen om het beroep van landmeter uit te oefenen. Impliciet ligt volgens hem daarin besloten dat ook het diploma van gegradueerde in de topografie geacht moet worden te zijn opgenomen in de lijst van diploma's, aangezien de opleidingen quasi identiek zijn en het ene diploma uit het andere voortvloeit. De verzoeker licht toe dat de graduaatsopleiding bouwkunde en vastgoed, optie opmeten, er gekomen is als rechtstreeks gevolg van de beslissing van de hogescholen tot afschaffing van de graduaatsopleiding topografie. Te dezen een onderscheid maken tussen de beide opleidingen, zo stelt de verzoeker, is kennelijk onredelijk en strijdig met het gelijkheidsbeginsel.

De verzoeker laat tevens gelden dat het argument van de bestreden beslissing dat het diploma van gegradueerde in de topografie ook niet was opgenomen in de limitatieve lijst van diploma's van het koninklijk besluit van 18 januari 1995, niet kan worden aangenomen. Hij stelt immers niet aansprakelijk te zijn voor deze lacune in de regelgeving. Hij voegt eraan toe dat hem ook niet kan worden verweten daartegen geen bezwaar te hebben ingediend, aangezien hij pas in 1998 besloot het beroep van beëdigd landmeter uit te oefenen.

Ten slotte kan volgens de verzoeker hem evenmin ten kwade worden geduid dat hij met het oog op de uitoefening van het beroep eerst heeft beoogd de noodzakelijke praktijkervaring te verwerven. Hij stelt geen verantwoording te moeten afleggen over het door hem gekozen verloop van zijn loopbaan.

6. Ook het tweede motief van de bestreden beslissing dat de procureur des Konings en de rechtbank van eerste aanleg te Gent niet bevoegd waren om zijn beroepskwalificaties te beoordelen, overtuigt volgens de verzoeker niet.

Hij betoogt dat de rechterlijke macht hem op grond van zijn met succes afgeronde opleiding heeft toegestaan de eed af te leggen, zodat hij op rechtsgeldige wijze de titel van beëdigd landmeter kon dragen. Aangezien de bestreden beslissing hem dit recht ontnemt, doet ze afbreuk aan het rechtmatig gewekte vertrouwen. Doordat geen enkel belang wordt gehecht aan zijn eedaflegging, is niet alleen het rechtszekerheidsbeginsel geschonden, maar ook de overgangsregeling van artikel 9, § 2, van de wet van 11 mei 2003. Een en ander klemmt tevens met het beginsel van de scheiding der machten.

7. Het derde motief van de bestreden beslissing, dat het Arbitragehof (thans: het Grondwettelijk Hof) in zijn arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 geen enkele bepaling van de wet van 11 mei 2003 heeft vernietigd, gaat volgens de verzoeker voorbij aan de uitdrukkelijke overweging van het Hof dat alle personen die onder de toepassing van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 toegang hadden tot het beroep, hun rechten behouden.

8. Met betrekking tot het vierde motief van de bestreden beslissing dat de Federale Raad van Beroep van de landmeters-experten geen uitspraak doet over de geldigheidswaarde van zijn werkzaamheden tijdens de aan de bestreden beslissing voorafgaande periode, laat de verzoeker gelden dat, nu de wet uitdrukkelijk bepaalt dat een beslissing als de thans bestredene aanvechtbaar is voor de Raad van State, logischerwijze moet worden geconcludeerd dat de Federale Raad van Beroep van de landmeters-experten als een administratieve overheid moet worden beschouwd en dus gebonden is door de grondwettelijke beginselen, die hij moet toetsen. Volgens de verzoeker is de bestreden beslissing onaanvaardbaar en klemmt ze met het rechtszekerheidsbeginsel, nu hij al jarenlang het beroep van landmeter-expert uitoefent. Ook is ze kennelijk onredelijk en wordt het gelijkheidsbeginsel geschonden doordat houders van het diploma “topografie” anders worden behandeld dan houders van het diploma “bouwkunde en vastgoed, optie opmeten”, terwijl het ene diploma voortvloeit uit het andere en beide opleidingen een “identiek” leerprogramma hebben.

9. Het vijfde motief van de bestreden beslissing luidens hetwelk de Federale Raad van Beroep van de landmeters-experten niet zelf als initiatiefnemer kan optreden om de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO uit te nodigen een advies te verstrekken met het oog op de erkenning van het diploma van gegradueerde in de topografie door de Koning op basis van artikel 2, 1°, e, van de wet van 11 mei 2003, terwijl die Hoge Raad fungeert als adviesorgaan voor de federale regering en niet rechtstreeks tussenkomt in individuele dossiers, overtuigt volgens de verzoeker evenmin, aangezien de Federale Raden als overkoepelende beroepsorganisaties het best geplaatst zijn om inzake deze reeds lang bekende algemene problematiek een initiatief te nemen tot het inwinnen van advies en op te treden in naam en ter verdediging van het collectief van de houders van het diploma topografie.

10. De verwerende partijen antwoorden dat de verzoeker zelf toegeeft dat zijn diploma van gegradueerde in de topografie als zodanig niet is opgenomen in de lijst van diploma's die vereist zijn om te kunnen worden ingeschreven op het tableau en dat de Federale Raad ter zake niet over enige discretionaire bevoegdheid beschikt om diploma's bij analogie te aanvaarden.

Volgens de verwerende partijen kan de verzoeker zich ook niet beroepen op de overgangsbepalingen van artikel 9 van de wet van 11 mei 2003, aangezien hij niet was ingeschreven op de lijst van erkende beoefenaars zoals bedoeld in artikel 17, § 5, van de kaderwet van 1 maart 1976, en artikel 9, § 2, van de wet van 11 mei 2003 hoe dan ook niet toelaat een permanente inschrijving op het tableau te claimen, nu het enkel een tijdelijk recht geeft op het uitoefenen van het beroep van landmeter-expert totdat de Federale Raad of de Federale Raad van Beroep een definitieve beslissing neemt op grond van de artikelen 2, 1°, en 9, § 1, van de wet van 11 mei 2003.

Voor zover het gelijkheidsbeginsel geschonden zou zijn, situeert die schending zich volgens de verwerende partijen op het niveau van de wet en is

alleen het Grondwettelijk Hof en niet de Raad van State bevoegd om een toetsing door te voeren. Overigens heeft het Arbitragehof (thans: het Grondwettelijk Hof) in zijn arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 geoordeeld dat de wet van 11 mei 2003 op geen enkele wijze het gelijkheidsbeginsel schendt. Het Hof maakt alleen gewag van de bescherming van de landmeters, die onder de toepassing van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 ingeschreven waren op de lijst van erkende beoefenaars, maar daaronder vallen niet de personen die een diploma topografie hadden en het beroep zonder erkenning uitoefenden.

De verwerende partijen betogen voorts dat de verzoeker tevergeefs aanvoert dat bepaalde verwachtingen waren gewekt toen hij ongemoeid het beroep kon uitoefenen en hiertoe ook een eed kon afleggen. Zij wijzen erop dat geen enkele administratieve overheid heeft laten uitschijnen dat zijn diploma afdoende zou zijn om de titel van landmeter-expert te voeren en het beroep uit te oefenen. Noch de rechtbank van eerste aanleg, noch de procureur des Konings zijn administratieve overheden en hebben de bevoegdheid om te oordelen of een bepaald diploma afdoende is om het beroep van landmeter-expert uit te oefenen. De verzoeker heeft nooit over het vereiste diploma beschikt en geen enkele overheid heeft hem ooit iets anders voorgespiegeld. Aan het afleggen van de eed verbindt de wet niet het gevolg dat de betrokkene over de nodige bekwaamheid beschikt om effectief het beroep van landmeter-expert uit te oefenen. Dat de verzoeker in realiteit een aantal jaren het beroep van landmeter-expert heeft uitgeoefend, betekent volgens de verwerende partijen dat hij al die jaren op onwettige wijze heeft gehandeld. De verzoeker kan daaruit geen verworven rechten putten.

Zij besluiten dat de verzoeker, gelet op de motivering van de bestreden beslissing, niet staande kan houden dat deze motivering niet afdoende zou zijn.

11. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker vooreerst dat, gelet op wat de Raad van State heeft geoordeeld in zijn arrest

Declercq, nr. 151.212 van 14 november 2005, hij dient te aanvaarden dat de Federale Raad van Beroep gebonden is door de wet van 11 mei 2003 en hem bijgevolg op grond van artikel 2, 1°, van die wet niet kon inschrijven op het tableau. Hij erkent dat hij strikt formeel beschouwd, niet beschikt over één van de diploma's die zijn opgesomd in artikel 2, 1°, van de wet van 11 mei 2003, maar hij meent dat dit bezwaarlijk als een op zich draagkrachtig en deugdelijk motief kan worden beschouwd om hem in het kader van de overgangsregeling de inschrijving op het tableau te weigeren, omdat het, zoals aangevoerd in zijn verzoekschrift, leidt tot een cirkelredenering.

Voorts herhaalt de verzoeker dat door de opname van het diploma van gegradueerde bouwkunde en vastgoed, optie opmeten, in de lijst van diploma's die toegang geven tot het beroep, ook het diploma van gegradueerde in de topografie geacht moet worden impliciet te zijn opgenomen in deze lijst. De leerprogramma's voor het behalen van de genoemde diploma's zijn weliswaar niet identiek, aangezien die programma's worden aangepast aan de actuele noden, maar ze zijn vanuit inhoudelijk oogpunt onbetwistbaar gelijklopend. Ter staving voegt hij vergelijkende tabellen bij, enerzijds van de driejarige opleiding topografie vergeleken met de tweejarige opleiding topografie en anderzijds van de opleiding bouw, optie vastgoed, keuze meten, vergeleken met de driejarige opleiding topografie.

Volgens de verzoeker erkende de Raad van State in zijn arrest nr. 151.212 van 14 november 2005 de mogelijke, inhoudelijke gelijkaardigheid of gelijkwaardigheid van de beide opleidingsprogramma's als grondslag voor het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

De verzoeker suggereert dienaangaande de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen:

“Schendt artikel 2, 1° van de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert, en inzonderheid artikel 2, 1°, d), overeenkomstig het arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 van het [Grondwettelijk Hof] zo geïnterpreteerd dat het slagen voor de geïntegreerde

proef enkel vereist is voor de gegradueerde ‘landmeter-expert vastgoed’ in de Franse Gemeenschap, voor wie het slagen voor die proef een voorwaarde is voor het behalen van dat diploma, en niet voor de gegradueerde ‘bouwkunde en vastgoed, optie opmeten’ in de Vlaamse Gemeenschap, voor wie een dergelijke proef niet wordt vereist voor het behalen van dat diploma, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat personen die houder zijn van een diploma van gegradueerde ‘bouwkunde en vastgoed, optie opmeten’ op basis van dat diploma, en na de in artikel 7 van die wet bedoelde eed afgelegd te hebben, het beroep van landmeter-expert mogen uitoefenen (als zelfstandige in hoofd- of bijberoep enkel na overeenkomstig artikel 4 ingeschreven te zijn op het in artikel 3 van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van Federale Raden van landmeters-experten bedoelde tableau) of de beroepstitel voeren van landmeter-expert, terwijl dit niet geldt voor personen houder van het diploma van gegradueerde in de topografie, ook al gaat het in beide gevallen om een driejarige opleiding met een programma dat minstens deels gelijkaardig is?

Is het antwoord op deze vraag verschillend wanneer het diploma van gegradueerde in de topografie werd afgegeven na een studiecycclus van 2 jaar en niet van 3 jaar zoals voor het diploma van gegradueerde bouwkunde en vastgoed, optie opmeten, en zo ja, is dan dit verschil in behandeling tussen gegradueerden in de topografie zelf al naar gelang zij een opleiding volgden van twee of drie jaar verenigbaar met het gelijkheidsbeginsel?”.

12. De verzoeker gaat in zijn memorie van wederantwoord ook nog in op de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, en de miskennis van zijn verworven rechten.

Hij benadrukt in dit verband dat hij in de juridische en feitelijke onmogelijkheid was om bij de totstandkoming van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 zijn bezwaren te laten gelden, aangezien hij pas in 1997 (lees: 1992) het diploma van gegradueerde in de topografie heeft behaald en hij pas in 2001 (lees: 1998) heeft besloten het beroep van landmeter (zelfstandig) uit te oefenen. Voorts betoogt hij dat vanuit het oogpunt van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 zijn formele integratie in de overgangsregeling werd belemmerd omdat het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten nooit werd geïnstalleerd omwille van administratiefrechtelijke betwistingen. Volgens de verzoeker heeft het Arbitragehof (thans: het Grondwettelijk Hof) in zijn arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 uitdrukkelijk het principe van de verworven rechten bevestigd, waar het overweegt dat “alle personen die onder de toepassing

van voormeld koninklijk besluit [van 18 januari 1995] toegang hadden tot het beroep, [...] hun verworven rechten [behouden]”.

De verzoeker betoogt dat hij na zijn eedaflegging het beroep van landmeter-expert onder op het eerste gezicht rechtsgeldige omstandigheden heeft kunnen uitoefenen. Hij zou dan ook het rechtens vereiste belang hebben gemist om de toegang tot het beroep op grond van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 te betwisten, aangezien hij effectief tot het beroep was toegelaten en dit per definitie met toepassing van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 was gebeurd, nu geen andere wettelijke of reglementaire grondslag voorhanden was.

Op het argument van de verwerende partijen dat hij zich onmogelijk kan beroepen op een verworven recht, nu blijkt dat dit recht op onrechtmatige wijze wordt uitgeoefend, antwoordt de verzoeker dat dit niet kan overtuigen om de redenen uiteengezet in zijn verzoekschrift. Hij stelt dat hij door de rechterlijke macht, op grond van de door hem met succes doorlopen opleiding, op rechtsgeldige wijze tot de eed werd toegelaten en hij bijgevolg erop kon vertrouwen rechtsgeldig de titel van beëdigd landmeter-expert te hebben verkregen. Jarenlang heeft hij deze titel gedragen zonder dat enige beroepsinstantie of administratief orgaan daarover een opmerking heeft gemaakt. Hij wijst erop dat hij reeds jarenlang wordt vermeld op de website “www.landmeter.be” en dat hij lidgeld betaalt aan de Beroepsfederatie van Landmeters. Hij legt tevens een e-mailbericht voor van 11 mei 2005 van de webmaster van de voormelde website luidens hetwelk “vanaf heden [...] alle landmeters [worden] opgenomen die vermeld staan op de Tableau van landmeters”. Volgens de verzoeker maakt hij aldus aannemelijk dat het rechtmatig vertrouwen werd gewekt dat hij het beroep van landmeter-expert op rechtsgeldige wijze uitoefende.

De verzoeker wijst ten slotte nogmaals op de kennelijk onredelijke gevolgen van de bestreden beslissing voor hemzelf.

Hij suggereert de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen:

“Schendt artikel 9 van de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van eerbiediging van verworven rechten of het beginsel van de scheiding der machten, alleen genomen of in samenhang, in de mate dat personen die niet beschikken over een titel als bedoeld in artikel 4 § 2 van die wet, waarmee een titel bedoeld is opgesomd in artikel 2, 1° van die wet, maar met toepassing van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 tot bescherming van de beroepstitel en de uitoefening van het beroep van gezworen landmeter-expert werden ingeschreven op de lijst van beoefenaars bedoeld in artikel 17, § 5 van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen, de voorlegging van een voor echt verklaarde kopie van hun titel, als bedoeld in artikel 4, § 2 van de voornoemde wet van 11 mei 2003, tot staving van hun verzoek tot inschrijving op het tableau van de beoefenaars van het beroep, kunnen vervangen door het bewijs van hun inschrijving op voornoemde lijst en waarbij blijkens het arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 (r.o. B.5.8) ook personen die op grond van artikel 17, § 1, van die kaderwet een verzoek hebben ingediend om te worden ingeschreven op de gemeentelijke lijsten, op grond van artikel 17, § 5, toegang kunnen krijgen tot het beroep en dus de overgangsregeling kunnen genieten waarin artikel 9, § 1, van de wet van 11 mei 2003 voorziet, terwijl personen die niet werden of konden worden ingeschreven op deze lijsten of die geen verzoek daartoe indienen of konden indienen maar wel werden toegelaten om de bij artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 betreffende de opheffing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter, voorgeschreven eed af te leggen voor de bevoegde rechtbank en het beroep uitoefenden, niet genieten van een overgangsmaatregel wanneer zij niet de in artikel 4, § 2, van de voornoemde wet van 11 mei 2003 bedoelde titel kunnen voorleggen ?”.

13. Ter zitting reageert de raadsman van de verzoeker op het arrest nr. 99/2011 van 31 mei 2011 van het Grondwettelijk Hof, waarin dit Hof een ontkennend antwoord geeft op een prejudiciële vraag met hetzelfde onderwerp als de zo-even vermelde vraag. De raadsman verwijst dienaangaande naar het standpunt dat hij over dit arrest heeft ingenomen in de zaak A. 164.436/IX-4971 waarin die vraag aan het Grondwettelijk Hof werd gesteld.

Beoordeling

14. De verzoeker voert in het enige middel in essentie aan dat de motieven van de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn en derhalve de materiële motiveringsplicht schenden. Hij laat ook gelden dat sommige motieven het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het gelijkheidsbeginsel schenden en zijn verworven rechten miskennen.

15. De bestreden beslissing steunt, samengevat, op de volgende vijf motieven:

- het door de verzoeker voorgelegde diploma van gegradueerde in de topografie voldoet niet aan de wettelijke vereisten;
- de verzoeker werd op 23 juni 1998 door de rechtbank van eerste aanleg te Gent toegelaten tot de eedaflegging als landmeter, maar deze instantie is niet bevoegd om de beroepskwalificatie van een kandidaat te beoordelen daar waar de wettelijke voorwaarden toen werden omschreven in het koninklijk besluit van 18 januari 1995; de omstandigheid dat het Beroepsinstituut van gezworen landmeters-experten nooit een advies heeft gegeven over mogelijke afwijkingen van de opsomming van erkende diploma's, verleent aan de rechtbank van eerste aanleg in deze aangelegenheid geen bijkomende bevoegdheid;
- het Arbitragehof (thans: het Grondwettelijk Hof) heeft bij arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 geen enkele bepaling van de wet van 11 mei 2003 vernietigd en integendeel alle bezwaren tegen deze wet verworpen, onder voorbehoud van de interpretatie die wordt gegeven van het vereiste van de geïntegreerde proef;
- de wet van 11 mei 2003 heeft geen terugwerkende kracht en machtigt de Federale Raad van Beroep enkel om, naar de toekomst toe, te beslissen over de inschrijving van kandidaat landmeters-experten op het tableau; de Federale Raad van Beroep kan zich niet uitspreken over de geldigheidswaarde van de werkzaamheden van de verzoeker in een voorafgaande periode;
- de Federale Raad van Beroep kan niet als initiatiefnemer optreden om het diploma van gegradueerde in de topografie alsnog door de Koning te laten erkennen na advies van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO.

16. De bestreden beslissing stelt vooreerst vast dat het voorgelegde diploma van de verzoeker, gegradueerde in de topografie, niet aan de wettelijke vereisten voldoet, dat de finaliteit ervan niet is landmeter te worden maar topograaf en dat de wil van de wetgever ter zake duidelijk is aangezien het desbetreffende diploma ook al niet was opgenomen in het koninklijk besluit van 18 januari 1995, het door de Koning niet als gelijkwaardig werd erkend en het niet werd opgenomen in de lijst van artikel 2, 1°, van de wet van 11 mei 2003.

De verzoeker betwist als zodanig niet dat het diploma van gegradueerde in de topografie niet voorkomt in de lijst van de diploma's van artikel 2, 1°, van de wet van 11 mei 2003, vereist voor het uitoefenen van het beroep van landmeter-expert of het voeren van de beroepstitel van landmeter-expert. Wel is hij van oordeel dat het gelijkheidsbeginsel ertoe verplicht de verwijzing naar het diploma van gegradueerde bouwkunde en vastgoed, optie opmeten, in artikel 2, 1°, d, van de wet van 11 mei 2003, zoals het van toepassing was ten tijde van de bestreden beslissing, zo te lezen dat impliciet ook het diploma van gegradueerde in de topografie bedoeld is, aangezien de opleiding die aan de beide diploma's ten grondslag ligt quasi identiek is en "het ene diploma [voortvloeit] uit het andere".

17. In zijn arrest nr. 143/2007 van 22 november 2007 heeft het Grondwettelijk Hof de beroepen tot vernietiging verworpen die door gegradueerden in de topografie waren ingediend tegen artikel 177 van de wet van 20 juli 2006 houdende diverse bepalingen, dat artikel 2, 1°, d, van de wet van 11 mei 2003 heeft vervangen. De verzoekende partijen beklagden zich in essentie erover dat de topografen niet werden opgenomen in de lijst van artikel 2, 1°, van de wet van 11 mei 2003.

Het Hof overweegt in dat arrest als volgt:

"B.18.1. Wat het diploma van gegradueerde in de topografie betreft, rees in de parlementaire voorbereiding van de wet van 11 mei 2003 reeds de vraag

waarom dat diploma geen toegang zou geven tot het beroep of tot de titel van landmeter-expert. In dit verband verklaarde de minister:

‘Niet behouden evenwel zijn de topografen. De topografen maken uitgerekend deel uit van een van de categorieën van wie de landmeters absoluut niet wilden dat zij op dezelfde wijze zouden worden gecatalogeerd. Zij werden niet gehandhaafd in het basis koninklijk besluit en vallen bijgevolg niet onder de toepassing ervan’ (Integraal Verslag, Kamer, 19 maart 2003, CRIV 50 PLEN 338, p. 68).

Op de vraag of dit betekende dat de topografen die vóór de inwerkingtreding van de wet van 11 mei 2003 reeds actief waren, hun beroepsactiviteiten moeten stopzetten, antwoordde de minister:

‘Nee, natuurlijk niet. Het gaat erom dat de topografen als groep niet werden gehandhaafd, maar dat degenen die als landmeter zijn erkend uiteraard wel worden behouden; dat is immers een verworven recht. Dat is nogal evident. Het lijkt vanzelfsprekend, maar het is misschien toch goed om het te zeggen’ (ibid., pp. 68-69).

B.18.2. Na de inwerkingtreding van de wet van 11 mei 2003 werd de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid ondervraagd over het verschil in behandeling tussen de houders van een diploma van, enerzijds, gegradueerde in de topografie en, anderzijds, gegradueerde in bouw, optie vastgoed, keuze meten. De minister antwoordde het volgende:

‘[...] ik stel vast dat het diploma van gegradueerde in de topografie niet werd opgenomen in de [in de] wet van 11 mei 2003 tot regeling van het beroep opgestelde lijst van de beroepen en ook niet in het KB van 18 januari 1995, dat door de vernoemde wet werd opgeheven. Men kan dus veronderstellen dat het toen niet als gelijkwaardig beschouwd werd. [...]. De wet voorziet, na advies van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO's, in de mogelijkheid een diploma te erkennen dat door iedere andere instelling van een door de Koning erkend vergelijkbaar niveau overhandigd is. In deze procedure kan op basis van een behoorlijk ondersteund dossier worden voorzien’ (Integraal Verslag, Kamer, 13 april 2005, CRIV 51 COM 558).

B.18.3. In het verlengde van dat antwoord heeft de minister van Middenstand en Landbouw het advies gevraagd van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO's. In haar advies van 29 september 2005 besluit die instantie dat het diploma van gegradueerde in de topografie niet als gelijkwaardig kan worden beschouwd met het diploma van ‘gegradueerde in bouwkunde en vastgoed, optie opmeten’. De Hoge Raad beroept zich onder meer op het feit dat in de Vlaamse Gemeenschap een diploma van topograaf ongeveer 1 260 uren lestijd omvat, terwijl een diploma van bachelor in bouw

1 800 uren lestijd omvat, en op het feit dat het diploma van topograaf geen specifieke cursussen uit de vorming tot landmeter bevat. De Hoge Raad besluit:

‘Enkel de vorming van ‘vastgoed-landmeter’ kan overeenstemmen met de wetsvereisten op voorwaarde dat het aangevuld wordt met een getuigschrift van slagen in de proef voor uitreiking van de titels van meetkundige schatter’.

B.18.4. In hun antwoord op de door het Hof gestelde vragen, tonen de verzoekende partijen niet aan dat, in tegenstelling tot wat de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO's meent, het opleidingsprogramma voor gegradueerde in de topografie inhoudelijk soortgelijk of gelijkwaardig is aan dat voor gegradueerde in bouw, optie vastgoed, keuze meten.

B.19.1. Overigens verschilt de optie die aan het diploma van gegradueerde in de topografie ten grondslag ligt, van die van het diploma van gegradueerde in bouw, optie vastgoed. Binnen de zogenaamde ‘oude structuur’ van de opleidingen en opties van de hogescholen van de Vlaamse Gemeenschap, zijnde de ‘voorwaarden waaraan een afdeling of optie op het vlak van studieduur, inhoud van het opleidingsprogramma en diploma moest voldoen op basis van de reglementering die erop van toepassing was op 31 augustus 1995’ (artikel 1, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 1995), wordt binnen de afdeling bouw immers een onderscheid gemaakt tussen de opties bouw, vastgoed en topografie.

Zoals in B.11 werd aangegeven, vervangt de opleiding bouw, optie vastgoed, met ingang van het academiejaar 1995-1996, de voorheen bestaande afdeling bouw, optie vastgoed. De optie topografie werd daarentegen afgebouwd.

B.19.2. Ten slotte vereist de bestreden bepaling, naast het diploma van gegradueerde in bouw, optie vastgoed, tevens een diplomasupplement of een attest dat de keuze ‘meten’ vermeldt.

B.20. Gelet op het voorgaande, vermocht de wetgever redelijkerwijs aan te nemen dat het diploma van gegradueerde in de topografie niet gelijkwaardig was aan de diploma's die in de bestreden bepaling worden vermeld”.

Het Grondwettelijk Hof heeft aldus uitspraak gedaan over een vraag of een beroep met een identiek onderwerp als de eerste prejudiciële vraag die door de verzoeker wordt gesuggereerd. Het door de verzoeker geopperde onderscheid tussen het diploma van gegradueerde in de topografie behaald na een studiecycclus van twee jaar, zoals bij hem het geval was, dan wel na een studiecycclus van drie jaar, is daarbij zelfs niet dienstig gebleken.

Krachtens artikel 26, § 2, tweede lid, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof is de Raad van State dan ook niet verplicht de gesuggereerde vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

18. In acht genomen het voormelde standpunt van het Grondwettelijk Hof, moet worden besloten dat het enige middel ongegrond is voor zover het steunt op de schending van het gelijkheidsbeginsel en om die reden het eerste weigeringsmotief van de bestreden beslissing onwettig acht.

19. De argumentatie van de verzoeker met betrekking tot het tweede, derde en vierde motief van de bestreden beslissing kan in essentie worden herleid tot zijn grief dat deze beslissing het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en zijn verworven rechten schendt, doordat ze hem de inschrijving op het tableau van de landmeters-experten ontzegt, niettegenstaande hij onder de toepassing van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 toegang heeft gekregen tot het beroep van landmeter-expert en hij jarenlang dat beroep heeft kunnen uitoefenen.

Nu niet blijkt dat de verzoeker onder de overgangsregeling van artikel 9 van de wet van 11 mei 2003 valt, zou deze grief van de verzoeker de Raad van State ertoe verplichten om de tweede door de verzoeker gesuggereerde prejudiciële vraag met betrekking tot de grondwettigheid van deze wetsbepaling aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

In zijn arrest Thomas en BVBA Bexan, nr. 205.841 van 28 juni 2010, over de gelijkaardige zaak A. 164.436/IX-4971, heeft de Raad van State evenwel een prejudiciële vraag met een identiek onderwerp aan het Grondwettelijk Hof gesteld.

Bij arrest nr. 99/2011 van 31 mei 2011 heeft het Grondwettelijk Hof deze vraag ontkennend beantwoord op grond van de volgende overwegingen:

“B.1. De prejudiciële vraag heeft betrekking op de bestaanbaarheid van artikel 9 van de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert (hierna: wet van 11 mei 2003) met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel, met het beginsel van het rechtmatig gewekte vertrouwen en de eerbiediging van verworven rechten of met het beginsel van de scheiding der machten.

Zoals het opschrift ervan aangeeft, regelt die wet de bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert. Artikel 2 van die wet verbiedt het uitoefenen van het beroep van landmeter-expert en het gebruik van die titel aan wie niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in dat artikel 2. Men moet met name beschikken over een van de in dat artikel opgesomde diploma's en de in artikel 7 van die wet voorgeschreven eed hebben afgelegd. Wie het beroep als zelfstandige uitoefent in hoofd- of bijberoep, dient eveneens te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden en bovendien te zijn ingeschreven op het tableau bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van federale raden van landmeters-experten.

B.2. Uit het verwijzingsarrest blijkt dat de verzoeker voor de Raad van State niet beschikt over een van de in artikel 2 van de wet van 11 mei 2003 opgesomde diploma's maar over een diploma van gegradueerde in de topografie. Naast zijn hoofdberoep als lokale gemeentebtenaar is hij sinds 23 april 2001 in bijberoep actief als landmeter in de bvba [...], waarvan hij de zaakvoerder is.

Hij vecht voor de Raad van State de weigering aan om hem in te schrijven op het tableau van de landmeters-experten omdat hij niet in aanmerking komt voor toepassing van de overgangsregeling van het in het geding zijnde artikel 9 van de wet van 11 mei 2003, dat bepaalt:

‘§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 2, 1°, mogen de personen die, met toepassing van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 tot bescherming van de beroepstitel en de uitoefening van het beroep van gezworen landmeter-expert, werden ingeschreven op de lijst van beoefenaars bedoeld in artikel 17, § 5, van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen, de voorlegging van een kopie van hun titel, als bedoeld in artikel 4, § 2, tot staving van hun verzoek om inschrijving op het tableau van de beoefenaars van het beroep, vervangen door het bewijs van hun inschrijving op de voornoemde lijst.

§ 2. De personen die, op de datum waarop deze wet in werking treedt, het beroep van zelfstandig landmeter-expert uitoefenen en die houder zijn van een van de in artikel 2, 1°, bedoelde titels of ingeschreven zijn op de lijst van beoefenaars waarvan sprake in § 1 van dit artikel, zijn gemachtigd om, bij wijze van overgang, verder hun beroep uit te oefenen of er de titel van te voeren tot de beslissing van de Federale Raad of de Federale Raad

van beroep van landmeters-experten gevallen is. Om voor deze overgangsmaatregel in aanmerking te komen dienen zij hun aanvraag om inschrijving te doen binnen zestig dagen nadat deze wet in werking is getreden.

§ 3. [...]’.

B.3. De verzoeker voor de Raad van State heeft op 5 oktober 1999 de bij de wet van 6 augustus 1993 ‘betreffende de opheffing van het koninklijk besluit van 31 juli 1825 houdende bepalingen nopens de uitoefening van het beroep van landmeter’ (hierna: wet van 6 augustus 1993) voorgeschreven eed afgelegd voor de rechtbank van eerste aanleg. Hij klaagt aan dat artikel 9 van de wet van 11 mei 2003, dat eraan in de weg staat dat hij zijn beroep kan blijven uitoefenen, op discriminerende wijze de rechtszekerheid, het gewekte vertrouwen en de verworven rechten raakt. Naar zijn mening wordt bovendien op discriminerende wijze afbreuk gedaan aan de scheiding der machten doordat de wetgever afbreuk doet aan de beslissing van de rechtbank om hem de voormelde eed af te nemen.

B.4.1. De Ministerraad voert aan dat het Hof niet bevoegd is om te toetsen aan het rechtszekerheidsbeginsel, aan het vertrouwensbeginsel en aan het beginsel van de scheiding der machten.

B.4.2. De Raad van State ondervraagt het Hof over de bestaanbaarheid met het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie gewaarborgd bij de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met de vermelde beginselen.

Het Hof vermag niet rechtstreeks te toetsen aan algemene rechtsbeginselen. Wanneer evenwel de vraag rijst naar de bestaanbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, dient het Hof na te gaan of een wettelijke maatregel die een verschil in behandeling inhoudt, berust op een objectief en pertinent criterium in het licht van het door de wetgever beoogde doel en of hij op onevenredige wijze afbreuk doet aan de rechten van een categorie van personen, rechten die inzonderheid kunnen worden afgeleid uit algemene rechtsbeginselen. Aldus is het Hof bevoegd om in het raam van zijn toetsing aan het gelijkheidsbeginsel ook met algemene rechtsbeginselen rekening te houden.

B.5.1. Volgens de bewoordingen van de prejudiciële vraag dient het Hof een vergelijking te maken tussen twee categorieën van personen die het beroep van landmeter-expert willen uitoefenen zonder te beschikken over een titel als bedoeld in artikel 2 van de wet van 11 mei 2003:

- diegenen die met toepassing van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van gezworen landmeter-expert (hierna: koninklijk besluit van 18 januari 1995) werden ingeschreven op de lijst van beoefenaars bedoeld in artikel 17, § 5, van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende

intellectuele beroepen (hierna: kaderwet van 1 maart 1976), en die de voorlegging van een voor echt verklaarde kopie van hun titel, zoals bedoeld in artikel 4, § 2, van de wet van 11 mei 2003, kunnen vervangen door het bewijs van hun inschrijving op de voormelde lijst;

- diegenen die niet werden of konden worden ingeschreven op die lijst of die geen verzoek daartoe indienden of konden indienen maar die vóór de inwerkingtreding van die wet van 11 mei 2003 wel werden toegelaten om de eed voorgeschreven bij artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 af te leggen voor de bevoegde rechtbank en die het beroep uitoefenden.

B.5.2. In tegenstelling tot wat de Ministerraad aanvoert, zijn die categorieën vergelijkbaar wat betreft de mogelijkheid om krachtens de overgangsregeling van de in het geding zijnde bepaling in aanmerking te komen om het beroep van landmeter-expert uit te oefenen overeenkomstig de wet van 11 mei 2003.

B.6.1. Bij zijn arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 heeft het Hof de beroepen tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van de wet van 11 mei 2003 verworpen, zonder uitspraak te doen over de vergelijking die de thans gestelde prejudiciële vraag inhoudt.

Met betrekking tot artikel 9 van de wet van 11 mei 2003 oordeelde het Hof:

‘B.5.6. Overeenkomstig artikel 2 van de bestreden wet is het voeren van de titel en het uitoefenen van het beroep van landmeter-expert voorbehouden aan de houders van een diploma, die een eed moeten afleggen. Alle titels die toegang gaven tot het beroep en opgenomen waren in het koninklijk besluit van 18 januari 1995 worden overgenomen in de nieuwe wet. Op grond van de overgangsregeling vervat in artikel 9 van de bestreden wet behouden ook alle personen die niet beschikken over de bedoelde diploma’s maar die de overgangsregeling hebben genoten waarin het koninklijk besluit van 18 januari 1995 voorziet, dat voordeel. Alle personen die onder de toepassing van voormeld koninklijk besluit toegang hadden tot het beroep, behouden derhalve hun verworven rechten’.

B.6.2. In zijn arrest nr. 143/2007 van 22 november 2007 heeft het Hof geoordeeld over het beroep van een aantal gegradueerden in de topografie die onder meer aanklaagden dat hun diploma niet in artikel 2 van de wet van 11 mei 2003 is opgenomen, terwijl dat wel het geval is voor het diploma van gegradueerde in bouw, optie vastgoed. Het Hof oordeelde dat de wetgever redelijkerwijze vermocht aan te nemen dat het diploma van gegradueerde in de topografie niet gelijkwaardig was aan de diploma’s die in artikel 2 van de wet van 11 mei 2003 worden vermeld en dat er op dat punt geen schending was van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

B.6.3. De prejudiciële vraag in onderhavige zaak heeft evenwel betrekking op een vergelijking tussen twee categorieën van personen die niet beschikken over een bij het voormelde artikel 2 vereist diploma.

B.7. Het artikel 9 van de wet van 11 mei 2003 stelt een overgangsregeling in.

Indien de wetgever een beleidswijziging noodzakelijk acht, vermag hij te oordelen dat die beleidswijziging met onmiddellijke ingang moet worden doorgevoerd en is hij in beginsel niet ertoe gehouden in een overgangsregeling te voorzien. De artikelen 10 en 11 van de Grondwet zijn slechts geschonden indien de overgangsregeling of de ontstentenis daarvan tot een verschil in behandeling leidt waarvoor geen redelijke verantwoording bestaat of indien aan het vertrouwensbeginsel op buitensporige wijze afbreuk wordt gedaan.

B.8. Artikel 9 maakt het bij wijze van overgangsregeling mogelijk dat een aantal personen die niet over een van de vereiste diploma's beschikken toch het beroep van landmeter-expert zouden kunnen uitoefenen.

B.9. Rekening houdend met het vertrouwensbeginsel heeft de wetgever kunnen oordelen dat diegenen die vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet op rechtsgeldige wijze het beschermde beroep van landmeter uitoefenden, het beroep ook onder de toepassing van de nieuwe wet zouden kunnen voortzetten, ook al voldoen zij niet aan alle voorwaarden gesteld in de nieuwe regelgeving.

Het gelijkheidsbeginsel gebiedt niet dat personen die vóór de inwerkingtreding van de wet van 11 mei 2003 het beroep uitoefenden zonder aan de toenmalige vereisten te voldoen, mede zouden worden opgenomen in de overgangsregeling.

B.10. Zoals het Hof reeds heeft opgemerkt in zijn voormeld arrest nr. 19/2005, werden alle titels die toegang gaven tot het beroep en die waren opgenomen in het koninklijk besluit van 18 januari 1995 (artikel 4), overgenomen in artikel 2 van de nieuwe wet. Het diploma van gegradueerde in de topografie komt in die opsomming niet voor.

B.11. De in het geding zijnde bepaling maakt het voor personen die niet over het vereiste diploma beschikken mogelijk het beroep te blijven uitoefenen, voor zover zij reeds met toepassing van het koninklijk besluit van 18 januari 1995 werden ingeschreven op de lijst van beoefenaars bedoeld in artikel 17, § 5, van de kaderwet van 1 maart 1976. Artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993, die is opgeheven bij artikel 13, § 2, van de wet van 11 mei 2003, bepaalde dat 'niemand [...] het beroep van landmeter als zelfstandige [mag] uitoefenen, tenzij hij voldoet aan de voorwaarden vastgesteld overeenkomstig de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen [...]'.

Volgens artikel 17, § 1, van de kaderwet van 1 maart 1976 worden de personen die op de datum waarop een ter uitvoering van die wet genomen besluit in werking treedt, het gereguleerde beroep uitoefenen in de voorwaarden en sedert de tijd vastgesteld door de Koning, op hun verzoek ingeschreven op een lijst opgemaakt door de burgemeester van de gemeente waar zij hun hoofdvestiging hebben. De gemeentelijke lijsten worden aan de raden van erkenning toegezonden (§ 4), die de lijsten vaststellen van de beroepsbeoefenaars, die worden ingeschreven op het tableau van de beroepsbeoefenaars zonder het bewijs te moeten leveren van hun beroepskennis en van de stageperiode (§ 5).

Artikel 6 van het koninklijk besluit van 18 januari 1995, waarmee uitvoering is gegeven aan de voormelde kaderwet en aan de wet van 6 augustus 1993, bevatte een overgangsregeling voor personen die niet beschikten over het vereiste diploma maar die bij de inwerkingtreding van dat koninklijk besluit (7 maart 1995) sedert ten minste drie maanden het beroep van gezworen landmeter-expert uitoefenden en die voor het overige voldeden aan de in dat artikel 6 gestelde voorwaarden. Zij konden op eigen verzoek worden ingeschreven op de lijst bedoeld in artikel 17, § 1, van de kaderwet van 1 maart 1976, overeenkomstig het koninklijk besluit van 24 juni 1987 houdende organisatie van de overgangsregeling bedoeld bij artikel 17 van de kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen (hierna: koninklijk besluit van 24 juni 1987). Artikel 7 van dat koninklijk besluit, dat een overgangsregeling bevat voor personen die wel aan de diplomavereiste voldeden en die het beroep zelfstandig wensten uit te oefenen na dat in dienstverband of onder statuut gedaan te hebben, kan te dezen buiten beschouwing worden gelaten.

Overeenkomstig artikel 1 van het koninklijk besluit van 24 juni 1987 moest de aanvraag tegen een geldig ontvangstbewijs of bij een ter post aangetekend schrijven worden ingediend binnen een maand na de inwerkingtreding van het besluit tot reglementering van het beroep. De aanvraag moest worden ingediend bij het gemeentebestuur van de plaats van de hoofdvestiging van de aanvrager of van die van de vennootschap voor rekening waarvan hij zijn beroepswerkzaamheid uitoefent.

De wet van 6 augustus 1993 en het koninklijk besluit van 18 januari 1995 lieten dus enkel de uitoefening van het beroep van landmeter-expert toe aan personen die over het vereiste diploma beschikten of die, bij gebreke daarvan, in aanmerking kwamen voor de overgangsregeling van de koninklijke besluiten van 18 januari 1995 en 24 juni 1987, wat veronderstelde dat de personen die bij de inwerkingtreding van het eerstvermelde koninklijk besluit (7 maart 1995) sedert ten minste drie maanden het beroep uitoefenden, bij het gemeentebestuur waar zij waren gevestigd, binnen de maand een aanvraag hadden ingediend om op de gemeentelijke lijsten te worden opgenomen.

In zijn voormeld arrest nr. 19/2005 oordeelde het Hof dat de personen die op grond van artikel 17, § 1, een verzoek hebben ingediend om te worden ingeschreven op de gemeentelijke lijsten, op grond van artikel 17, § 5, toegang kunnen krijgen tot het beroep en dus de overgangsregeling kunnen genieten waarin artikel 9, § 1, van de in het geding zijnde wet voorziet.

B.12. Krachtens artikel 7, § 3, van de wet van 11 mei 2003 worden geacht de in dat artikel vermelde en bij artikel 2, 2°, van die wet vereiste eed te hebben afgelegd, de personen die de eed hebben afgelegd als bedoeld in artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993.

Artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 vereiste dat een ieder die het beroep van landmeter zelfstandig wenste uit te oefenen, voldeed aan de voorwaarden vastgesteld overeenkomstig de kaderwet van 1 maart 1976 en ‘daarenboven voor de rechtbank van eerste aanleg van zijn woonplaats de volgende eed heeft afgelegd : [...]’.

Uit het gebruik van de term ‘daarenboven’ blijkt dat het afleggen van de eed op zich niet kan volstaan en geen afbreuk kan doen aan de voorafgaande vereisten. Dat de rechtbank van eerste aanleg akte heeft genomen van de eedaflegging betekent niet dat zij uitspraak heeft gedaan over de inachtneming van de overige vereisten voor het uitoefenen van het beroep van landmeter-expert. Te dezen is er geen in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing waaraan de wetgever afbreuk zou hebben gedaan.

Het Hof heeft geen uitspraak te doen over de omstandigheden waarin de verzoeker voor de Raad van State [lees: de rechtbank van eerste aanleg] de eed heeft kunnen afleggen. Uit het feit dat de rechtbank akte heeft genomen van die eedaflegging, mocht hij niet in redelijkheid afleiden dat hij het beschermde beroep van landmeter-expert kon uitoefenen zonder over het vereiste diploma te beschikken en zonder in aanmerking te komen voor de toen geldende overgangsregeling.

B.13. Het verschil in behandeling tussen de in B.5.1 omschreven categorieën is niet zonder redelijke verantwoording en de overgangsregeling van artikel 9 van de wet van 11 mei 2003 doet geen afbreuk aan het vertrouwensbeginsel”.

Aangezien de door de verzoeker gesuggereerde prejudiciële vraag aldus reeds een ontkennend antwoord heeft gekregen, is de Raad van State krachtens artikel 26, § 2, tweede lid, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof niet verplicht om die vraag nogmaals aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

20. Het in het enige middel bekritiseerde tweede motief van de bestreden beslissing stelt dat de rechtbank van eerste aanleg te Gent, die de verzoeker heeft toegelaten de eed als landmeter af te leggen, niet bevoegd is om de beroepskwalificatie van een kandidaat te beoordelen.

Het Grondwettelijk Hof heeft in dit verband in zijn arrest nr. 99/2011 van 31 mei 2011 uit artikel 2 van de wet van 6 augustus 1993 afgeleid dat het afleggen van de eed op zich niet kan volstaan en geen afbreuk kan doen aan de voorafgaande vereisten voor het rechtsgeldig uitoefenen van het beroep. Het Hof heeft voorts overwogen dat de omstandigheid dat de rechtbank van eerste aanleg akte heeft genomen van de eedaflegging niet betekent dat zij uitspraak heeft gedaan over de inachtneming van de overige vereisten voor het uitoefenen van het beroep en dat de betrokkene uit het feit dat de rechtbank akte heeft genomen van die eedaflegging niet in redelijkheid mocht afleiden dat hij het beschermde beroep van landmeter-expert kon uitoefenen zonder over het vereiste diploma te beschikken en zonder in aanmerking te komen voor de toen geldende overgangsregeling.

De Raad van State sluit zich aan bij deze overwegingen. De enkele omstandigheid dat de verzoeker reeds jarenlang wordt vermeld op de website “www.landmeter.be” en dat hij lidgeld betaalt aan de Beroepsfederatie van Landmeters, doet aan deze overwegingen geen afbreuk, evenmin als het e-mailbericht van 11 mei 2005 dat hij vanwege de webmaster van de voormelde website heeft ontvangen.

Het enige middel is niet gegrond voor zover het kritiek levert op het tweede motief van de bestreden beslissing.

21. Het in het enige middel bekritiseerde derde motief van de bestreden beslissing stelt dat het Arbitragehof (thans: het Grondwettelijk Hof) bij arrest nr. 19/2005 van 26 januari 2005 geen enkele bepaling van de wet van 11 mei 2003 heeft vernietigd en integendeel alle bezwaren tegen deze wet heeft

verworpen, onder voorbehoud van de interpretatie die wordt gegeven van het vereiste van de geïntegreerde proef.

Het eveneens bekritiseerde vierde motief van de bestreden beslissing stelt dat de wet van 11 mei 2003 de Federale Raad van Beroep niet toelaat zich uit te spreken over de geldigheid van de werkzaamheden van de verzoeker in het verleden.

Dit motief blijkt niet alleen feitelijk juist. In het licht van de zo-even aangehaalde overwegingen van het arrest nr. 99/2011 van 31 mei 2011 van het Grondwettelijk Hof is het bovendien in rechte aanneembaar.

Het enige middel is evenmin gegrond voor zover het kritiek levert op het derde en het vierde motief van de bestreden beslissing.

22. In de mate dat de verzoeker in het middel ten slotte het vijfde motief van de bestreden beslissing bekritiseert, luidens hetwelk de Federale Raad van Beroep van de landmeters-experten niet zelf als initiatiefnemer kan optreden om het diploma van gegradueerde in de topografie alsnog door de Koning te laten erkennen na advies van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO, moet worden vastgesteld dat deze kritiek een niet-determinerend motief van de beslissing betreft. Bovendien moet worden opgemerkt dat de verzoeker niet aantoont dat het niet nemen van een dergelijk initiatief onwettig zou zijn en bovendien de onwettigheid van de bestreden beslissing tot gevolg zou hebben.

23. Uit wat voorafgaat moet worden besloten dat de verzoeker niet kan worden bijgevalen in zijn kritiek op de onderscheiden motieven van de bestreden beslissing.

Het enige middel is derhalve niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 maart 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche